

Nr 7.

Av herr **Forssell**, om anslag till stipendier för studier inom väg- och vattenbyggnadsväsendet.

I statsverkspropositionens sjätte huvudtitel, punkten 5, omnämner chefen för kommunikationsdepartementet under anslagsrubriken "stipendier åt medlemmar av väg- och vattenbyggnadskåren", att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen gjort framställning om att anslagsbelopp ånyo måtte uppföras för det ändamål, som avses med förevarande anslag. Departementschefen finner visserligen för egen del syftet med framställningen vara behjärtansvärt men anser sig likväl med hänsyn till det statsfinansiella läget förhindrad att biträda densamma.

Synnerligen starka skäl synas mig emellertid tala för att medel nu åter beredas för studier inom väg- och vattenbyggnadsväsendet. För åtskilliga år sedan blev ifrågavarande anslag, liksom flertalet stipendieanslag under övriga huvudtitlar, upptaget utan angivet belopp. Sedermera hava emellertid ånyo anvisats medel å övriga huvudtitlars stipendieanslag, under det att — egendomligt nog — förevarande stipendieanslag under sjätte huvudtiteln alltjämt varje budgetår upptagits utan belopp. Att längre låta detta förhållande fortvara synes icke vara välbetänkt. Som bekant pågår för närvarande på vägväsendets område en av automobilismens hastiga utveckling framtingad genomgripande om- och nydaningsprocess, och det måste då vara av alldeles särskilt värde att kunna tillgodogöra sig den ökade kunskap och erfarenhet, som ifrågavarande stipendier avse att bibringa. Att närmare utveckla detta synes överflödigt. Det torde blott behöva erinras om betydelsen för vägväsendet i dess helhet av att möjliggöra för en eller annan befattningshavare inom den statliga vägadministrationen eller för teknici i övrigt att utomlands taga kännedom om nyare rön angående tekniska och ekonomiska verkningar av olika vägbeläggningar, angående olika vägunderhållsmetoder, angående väg- och vattenbyggnadsteknikens utveckling i allmänhet eller i speciella detaljer o. s. v. Att med åberopande av statsfinansiella skäl hesitera inför detta anslagsbehov, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen fixerat till 3,000 kronor, synes mig icke vara med god ekonomi förenligt. Helt säkert kunna genom ett anslag av denna art möjliggöras tekniska förbättringar, besparingar och ökad ekonomisering i allmänhet vid vägmedlens användning i sådan omfattning, att utgiftssiffran för stipendierna mångfaldigt uppväges. Det må framhållas, att för närvarande till vägväsendet användas automobilskattemedel, allmänna stats-

medel och vägskattemedel till ett belopp, som torde kunna uppskattas till omkring 80 miljoner kronor årligen.

Såsom i 1924 års statsverksproposition uttalats och jämväl väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i sin förenämnda framställning hemställt, torde, om anslag för ändamålet ånyo uppföres, stipendierna böra utan begränsning till väg- och vattenbyggnadskårens medlemmar avse studier i allmänhet inom väg- och vattenbyggnadsväsendet. Därest särskilda grunder för stipendiernas åtnjutande befinnas erforderliga, torde sådana böra meddelas av Kungl. Maj:t.

På grund av vad jag här anfört tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte — med uteslutande ur riksstaten av det under sjätte huvudtiteln, avdelningen väg- och vattenbyggnadsväsendet, uppförda ordinarie reservationsanslaget till stipendier åt medlemmar av väg- och vattenbyggnadskåren — under samma avdelning med rubriken "stipendier för studier inom väg- och vattenbyggnadsväsendet" uppföra ett ordinarie reservationsanslag av 3,000 kronor.

Stockholm den 16 januari 1931.

Carl Forssell.
